

Sygn. akt IX Ka 758/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Lech Gutkowski

Protokolant st.sekr.sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej T. I. O.

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2019 roku

sprawy:

- **N. M., oskarżonego z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk**
- **M. T., oskarżonego z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk**
- **B. K., oskarżonego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 158 § 1 kk**
- **R. R., oskarżonego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 158 § 1 kk**

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 16 lipca 2019 roku sygn. akt. (...)

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego N. M. w ten sposób, że:

a) uchyla go w pkt od II do V,

b) na podstawie art.63 § 1 kk na poczet orzeczonej w stosunku do tego oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania od dnia 29 października 2018r. godz. 16:30 do dnia 22 marca 2019r. godz.15:10;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego N. M. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych należnych za drugą instancję i wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym co do wszystkich oskarżonych obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 758/19

UZASADNIENIE

Stosownie do art.457§2 kpk zakres uzasadnienia został ograniczony w związku ze złożeniem wniosku o jego sporządzenie wyłącznie przez obrońcę oskarżonego N. M..

N. M. oskarżony został o to, że:

w dniu 28 października 2018r. około godz. 15:05 w G. na ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w pobiciu M. C. w ten sposób, że kopał go w okolice tułowia, głowy oraz skakał po całym ciele, w

wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci obrzęku i przekrwienia powiek i spojówek oraz obrzęku rogówek obu oczu pokrzywdzonego oraz otarć naskórka okolicy czołowej, które to obrażenia naruszyły czynności ciała pokrzywdzonego na okres poniżej 7 dni, czym naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art.157 § 1 kk, przy czym czynu tego dopuścił się bez powodu w miejscu publicznym i okazując rażące lekceważenie porządku prawnego,

tj. o czyn z art.158 § 1 kk w zw. z art.157 2 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk i art.57 a § 1 kk..

Sąd Rejonowy w G. wyrokiem z dnia 16 lipca 2019 r. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzył mu za to karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby. W okresie próby oddał go pod dozór kuratora, a także zobowiązał go do wykonywania pracy zarobkowej, powstrzymania się od przebywania w środowisku pseudokibiców i powstrzymania się od kontaktowania z pokrzywdzonym M. C. oraz zbliżania się do niego na odległość mniejszą niż 50 metrów. Ponadto zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego nawiazki w wysokości 500,- zł i obciążył go kosztami procesu.

Wyrok zaskarżony został apelacją prokuratora, który zarzucił wyrokowi rażącą niewspółmierność kary pozbawienia wolności poprzez orzeczenie jej z warunkowym zawieszeniem wykonania i wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie warunkowego zawieszenia kary, a także uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt III, IV i V oraz zmianę pkt VI w ten sposób by podstawą orzeczonego zakazu kontaktowania i zbliżania się do pokrzywdzonego był art.41 a § 1 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora co do oskarżonego N. M. jest zasadna.

Trafnie prokurator zwrócił uwagę, że działania sprawców były brutalne i zuchwałe. Osoby oskarżone w tej sprawie współdziałały z osobami zamaskowanymi. Sprawcy wykazywali duże natężenie złej woli ścigając pokrzywdzonego samochodami osobowymi, a gdy zdołali go dogonić oprócz ciosów rękami, zadawali mu kopnięcia i skakali po nim, przy czym osobą przodującą w używaniu przemocy był właśnie N. M.. Do pobicia pokrzywdzonego doszło na terenie G., w miejscu publicznym w ciągu dnia na oczach postronnych ludzi. Działanie oskarżonych miało ewidentnie charakter chuligański w rozumieniu art.115 § 21 kk.

Zgodnie z art.69 § 4 kk wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Sąd pierwszej instancji przyjął, że przestępstwo N. M. miało charakter chuligański, ale pomimo tego warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku przy zastosowaniu tej instytucji kierowano się młodym wiekiem oskarżonego, faktem, że pracuje i posiada w pracy opinię dobrego pracownika, ma na utrzymaniu dziecko, a także posiada dobrą opinię wśród sąsiadów (k.446 akt). Są to typowe przymioty, jakie cechują wiele tysięcy młodych ludzi w Polsce. Mogłyby być one uznane za wystarczające w przypadku rozważania zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności na podstawie art.69 § 1 kk. Tymczasem sprawcom występku o charakterze chuligańskim ustawodawca postawił bardzo wysokie wymagania, pozwalając sądowi warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Okoliczności przedmiotowe i podmiotowe przestępstwa przypisanego N. M. z całą pewnością tych kryteriów nie spełniają. Okoliczności dostrzeżone przez Sąd Rejonowy należą do kategorii okoliczności łagodzących o dosyć typowym charakterze. Żadna z nich nie może świadczyć, że sprawa tego oskarżonego zasługuje na szczególne i w istocie znacznie łagodniejsze potraktowanie. Z łatwością można wskazać, jak uczynił to prokurator w apelacji, okoliczności obciążające. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny. Z akt sprawy wynika, że oskarżony jest aktywnym członkiem podkultury tzw. pseudokibiców. Bójki wszczynane przez przedstawicieli tego środowiska, tzw. „ustawki, niszczenie mienia na stadionach i poza nim, urządzenie różnego rodzaju awantur w miejscach publicznych, czy, tak jak w omawianej sprawie, pościgi za innymi ludźmi w celu ich pobicia, spotykają się z bardzo negatywnym odbiorem przez przytłaczającą większość społeczeństwa,

która dopatrując się w tego typu działaniach istnienia zdecydowanie negatywnego i demoralizującego młodych ludzi zjawiska społecznego, domaga się raczej surowego i konsekwentnego karania sprawców przestępstw związanych z tymi zjawiskami. W przypadku N. M. dochodzi do tego jego wcześniejsza karalność za przestępstwo związane z bezpieczeństwem imprez masowych (k.189 akt). Prokurator w apelacji przywołał też fakt, że miesiąc przed popełnieniem przestępstwa będącego przedmiotem osądu w niniejszej sprawie oskarżony dopuścił się podobnego czynu, za który został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 11 czerwca 2019 r. (k.510-511 akt). Działanie oskarżonego nie miało więc charakteru incydentalnego.

Z tych względów apelacja prokuratora domagającego się uchylenia orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności była słuszna. Należało więc uchylić mówiący o tym pkt II zaskarżonego wyroku, a ponadto orzeczenia związane z warunkowym zawieszeniem, a zawarte w pkt od III do V. Przez przeoczenie nie zmieniono zgodnie z postulatem apelacji podstawy prawnej orzeczonego w pkt VI tegoż wyroku zakazu - na art.41 a § 1 kk oraz stosownie do art.43 § 1 kk nie określając okresu obowiązywania tego środka na okres 4 lat - w korelacji do 4-letniego okresu próby, jaki wcześniej orzekł sąd pierwszej instancji.

Na podstawie art.63 § 1 kk na poczet orzeczonej w stosunku do tego oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 29 października 2018r. godz. 16:30 (k.23 akt) do dnia 22 marca 2019r. godz.15:10 (k.414 akt).

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też, jako słuszny, został on utrzymany w mocy w pozostałej części.

Na podstawie art.624§1 kpk oskarżony został zwolniony od kosztów sądowych należnych za drugą instancję wobec orzeczenia kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.